

fælde at yde fri eller delvis Lægehjælp, fri Sygehusbehandling og en daglig Pengehjælp, jfr. Lovens § 19.

3. *Ulykkesforsikringsloven*, Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898 med senere Ændringer, jfr. senest Bekendtgørelse Nr. 187 af 14. Juli 1927 af Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde. Der tilsikres herved praktisk taget enhver, som kommer til Skade under Arbejde for en anden, Ret til Erstatning i Forhold til Beskadigelsens Omfang. Af Ydelserne nævnes særlig Dagpenge, Lovens § 24, Invaliditetserstatning (Kapitalerstatning), Lovens § 32, Bandager, kunstige Lemmer og lignende Hjælpe midler, Lovens § 23, 1. Stk., og særlig Sygebehandling, Lovens § 23, 2. Stk. Invaliditetserstatningens Maksimum er ved den nu gældende Lov fastsat til 17 850 Kr.

4. *Invalideforsikringsloven*, Lov Nr. 253 af 6. Maj 1921 om Invalideforsikring med senere Ændringer, jfr. senest Lov Nr. 197 af 16. Juli 1927. Forsikringen omfatter saa godt som alle Medlemmer af de anerkendte Sygekasser, Lovens § 1, og Ydelserne bestaar i en aarlig Invaliderende paa 540 Kr. og ved svære Former af Invaliditet et kommunalt Tillæg af 260 Kr. aarlig, samt visse Helbredelsesforanstaltninger m. v. Ved Invaliditet i Lovens Forstand forstaaes en Nedsættelse af Erhvervsvevnen til $\frac{1}{3}$ eller derunder, jfr. Lovens § 3.

Vigtig er her særlig Lovens §§ 20 og 24, 1. Stk., om Kur og Pleje, Oplæring, Bandager, kunstige Lemmer, Sygevogne og andre Hjælpe midler, § 24, 2. Stk., om Ydelse af Arbejdsmaskiner o. l. og § 17, 2. Stk., om forskudsvis Udbetaling af Invaliderende i Tilfælde, hvor der ved Udbetalingen er Mulighed for en Bedring af paagældende Invalidere nyders Erhvervsforhold. Vigtig er endelig den i Loven i 1927 indsatte Bestemmelse i § 20, 3. Stk., om, at Ministeren bemyndiges til efter Forhandling med Invalideforsikringsraadet at virke for at skaffe Arbejde til de forsikrede i saadanne Stillinger i Statens og Kommunernes Tjeneste eller indenfor det private Erhvervsliv, som de paagældende skønnes egnede til at udfylde.

Hertil kommer en Række specielle Love, bl. a.:

5. *Lov Nr. 659 af 22. December 1919 om Invalideforsørgelse*, jfr. Lov Nr. 142 af 1. Juli 1927. Loven angaar Personer, som i Anledning af militære Tjenestepligtters Udførelse har faaet en Legemsbeskadigelse eller Svaghed. Ydelserne efter Loven bestaar i en aarlig Forsørgelse.

6. *Lov Nr. 100 af 29. Marts 1924 om Forsørgelse af militære Invalidere og saadannes Efterladte i de sønderjydske Landsdele*. Ydelserne efter Loven bestaar i en aarlig Forsørgelse (»Krigsinvalidere«) samt Lægehjælp, Medicin, Kur og Pleje, Proteser, Bandager m. v. I Forbindelse hermed nævnes den nogen Tid efter Genforeningen opretholdt Krigsinvalideskole til Oplæring m. v. af Krigsinvalidere.

7. *Lov Nr. 56 af 31. Marts 1926 om døvstumme Børns Undervisning*, hvilken Lov har afløst tilsvarende ældre Bestemmelser, jfr. saaledes kgl. Resolution af 2. April 1817. Loven paalægger døve Børn Pligt til normalt at modtage Undervisning paa en af Statens Døvstummeanstalter.

8. *Lov Nr. 57 af 31. Marts 1926 om blinde Børns Undervisning*. Loven paalægger blinde og stærkt svagtsynede Børn Pligt til normalt at modtage Undervisning paa Statens Blindeinstitut eller Blindeforskole.

Fremdeles maa nævnes:

9. *Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjelpekasser*, jfr. Lov Nr. 69 af 11. Februar 1921, samt forskellige andre Love, der i visse Tilfælde kan benyttes som Grundlag til at bringe Invalidere i Beskæftigelse.